

## Arrest

nr. 124 097 van 16 mei 2014  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE VOORZITTER VAN DE II DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 26 november 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijk Integratie en Armoedebestrijding van 28 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 november 2013 met refertenummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 februari 2014.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DEVOS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ECHATTI, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter onderzoek van het beroep

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 28 oktober 2013 een beslissing tot weigering van recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt op 30 oktober 2013 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) .

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden.

*In casu werd het volgende gesteld: "De middelen lijken ongegrond.*

*De bestreden beslissing geeft duidelijk de juridische grondslag aan, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van de bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren. De bestreden beslissing is formeel gemotiveerd. Waar de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij geen rekening hield met de duidelijke getuigenverklaringen die zij aan haar aanvraag toevoegde, terwijl er geen enkele reden is om aan de waarachtigheid van deze verklaringen te twifelen, wijst de Raad er op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk motiveert waarom met deze verklaringen geen rekening kan worden gehouden als afdoende bewijs voor het bestaan van een duurzame en stabiele relatie, namelijk omdat ze niet getoetst kunnen worden op hun feitelijke en waarachtigheid. Dit wordt door de verzoekende partij ontkend noch weerlegd.*

*Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM, dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten betreft en dat het in casu niet gaat om de weigering van een voortgezet verblijf. Volgens het EHRM moet er in dit geval onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 38). Teneinde de omvang van voornoemde verplichting te bepalen, dient in de eerste plaats te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of het verderzetten van een privéleven elders. Zolang er geen hinderpalen kunnen worden vastgesteld voor het leiden van een privéleven elders, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.*

*In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij het recht heeft om samen te leven met haar partner, dat zij ononderbroken in België verblijft sinds 2009 en dat zij zeer goed ingeburgerd is. Met dit betoog geeft de verzoekende partij echter niet in concreto aan dat er in casu hinderpalen zijn voor het uitbouwen of het verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Met betrekking tot het privéleven voert zij geen andere elementen aan. De schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen.*

*Een schending van de motiveringsplicht en van artikel 8 van het EVRM wordt in casu niet aannemelijk gemaakt."*

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een

bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 25 februari 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in.

In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 maart 2014 staat het volgende vermeld: *“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. De verzoekende partij stelt dat zij samenwoont met haar vriendin C(...) G(...), een Belgische. Zij heeft een aanvraag gelanceerd om als familielid van een burger van de Unie verblijfsrecht te bekomen, maar de administratie heeft de getuigenverklaringen niet aanvaard. De motivering is niet voldoende, want er is geen reden om aan de waarachtigheid te twijfelen. Tevens is er een schending van artikel 8 van het EVRM: een privéleven en het samenleven met de Belgische vriendin moet mogelijk zijn en zij verblijft ononderbroken in België sinds 2009. De verwerende partij gaat akkoord met de beschikking.”*

De verzoekende partij herneemt, voor wat betreft het motief van de getuigenverklaringen, haar argumentatie zoals ontwikkeld in haar verzoekschrift. Zij geeft aan dat er geen reden is te twijfelen aan de waarachtigheid van de getuigenverklaringen. Hiermee weerlegt de verzoekende partij evenwel niet de stelling van de verwerende partij – die door de Raad ook niet als kennelijk onredelijk kan worden geacht – dat getuigenverklaringen precies omwille van hun aard niet op hun feitelijkheid en dus waarachtigheid kunnen worden getoetst. Verder herhaalt de verzoekende partij dat zij samenleeft met haar Belgische vriendin en dat zij sinds 2009 ononderbroken in België verblijft. In de beschikking werd echter reeds gesteld dat de verzoekende partij met deze argumenten geen schending van artikel 8 van het EVRM kan aantonen. Gelet op het gegeven dat het *in casu* een eerste binnenkomst van de verzoekende partij betreft, dient zij – in het kader van de positieve verplichtingen van de verwerende partij – aan te tonen dat er ernstige hinderpalen bestaan die verhinderen dat verzoekende partij haar gezinsleven in haar herkomstland kan uitoefenen. Zoals reeds aangehaald in de beschikking, volstaat de verzoekende partij haar uiteenzetting niet om dergelijke hinderpalen aan te tonen.

Gelet op bovenstaande, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de beschikking onterecht werd genomen. Zodoende brengt zij dan ook geen elementen aan die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind en het beroep dient te worden verworpen.

De middelen zijn ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET